

ніе, пакъ да са намѣрятъ на сжщото мѣсто съ съ сжщитѣ дрѣхы. Добра му са врене съ голѣма радость и благодареніе.

Този день на Кнѣза бѣше много дѣлагъ, той четеше чясоветѣ и минутитѣ, и глѣдаше кога ще са мръкне, за да са намѣри пакъ съ непознатата оная добра жена. Мръкна са; той отиде предъ нея; слѣдъ малко, ето и Добра пакъ покрита съ маска, съ единъ благороденъ начинъ, съ една умна дума, безъ ласкателство, безъ приструване, тя му поиска прошка за дѣто е дошла малко късно, по причина на работата си, и тѣй захванахъ са пакъ на приказки, както и въ първый вечеръ. На другия день, той не можя да са стѣрпи, и са исказа на Грозданка, че по причина на добрината на тая жена, той я много залюбилъ и моли ѝ са да му кажи, коя е тая жена и познавали я. Познавамъ я много добръ, отговори Грозданка и истина е дѣто казвашь, както и самъ си я позналъ че жената е много добра, остроумна, сладкодумна; нъ прости ми дѣто ще ви кажа и друго, и давно не ти доде криво за това; тая жена колкото е добра и хубава на сърдце, толко още повече е грозна на лице. И тя познава че я много обичаешь, сжщо и тя та обикнала, нъ страхъ я да я не замразишь и да са не потърсишь отъ нейната грозота, за това и неще да си открий лицето. Ахъ, Господжице! отговори Кнѣзътъ, ако бы ты както и тя разгърнали сърдцето ми,